

Motion till riksdagen 2018/19:396

av **Markus Wiechel och Jennie Åfeldt (båda SD)**

Åtgärder mot terrorism och kriminella organisationer

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en terrordom bör resultera i indraget medborgarskap och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att terrordömda med dubbelt medborgarskap per automatik bör utvisas och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att möjliggöra stängning av religiösa samfund med hårdföra tolkningar som tenderar att driva människor till att begå brott eller stödja terror och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten att förbjuda organisationer som sysslar med kriminell verksamhet eller terrorverksamhet och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att omhänderta alla som visat sig ha befunnit sig i områden kontrollerade av terrorister och tillkännager detta för regeringen.

Indraget medborgarskap och utvisning av terrorister

Terrorism har under flera århundraden varit ett sätt för individer eller grupper att med våld påverka ett samhälle. Den svenska lagen om terrorbrott baseras på ett rambeslut från EU där terrorism klassas som en gärning som allvarligt kan skada en stat eller mellanstatlig organisation om denna syftade till att injaga allvarlig fruktan hos en befolkning eller befolkningsgrupp, tvinga offentliga organ eller en mellanstatlig organisation att vidta eller avstå från att vidta en åtgärd eller destabilisera eller förstöra grundläggande politiska, konstitutionella, ekonomiska eller sociala strukturer. Terrorism är inget nytt fenomen, utan har använts i århundraden av både stater och politiska grupper som ett sätt att få sin vilja igenom eller sprida skräck bland oliktankande. På senare år har dock detta fenomen kommit att bli ett allt vanligare samtalsämne i den

offentliga debatten som följd av växande våldsbejakande islamism där svenska medborgare valt att resa till konfliktzoner för att ansluta sig till terrororganisationer eller på annat sätt bistå med finansiering eller rekrytering åt dessa.

Det råder bred konsensus i Sverige kring de rättigheter och värden som slås fast i den svenska grundlagen. Oavsett partitillhörighet står de allra flesta av oss bakom individens okränkbarhet, demokratin samt åsikts- och religionsfrihet. Det råder även konsensus kring att terrorbrott är bland det grövsta brottet i straffskalan. Islamiska statens (IS) framväxt, och sedermera kollaps, har vi länge kunnat följa i såväl sociala medier som i våra främsta nyhetsorgan. Terrorgruppen hade som ambition att skapa ett kalifat med våldtåkt, slaveri, terrordåd och folkmord som medel för att nå detta mål. De som lämnat Sverige för att strida för IS eller som har deltagit till förmån för denna organisation är dessutom ett betydande säkerhetshot för vårt samhälle. Det är många svenskar som delar uppfattningen att dessa personer genom sina handlingar har förverkat sin rätt till medborgarskap. Denna hållning är både moraliskt och känslomässigt minst sagt rimlig då dessa åsikter inte hör hemma i vårt samhälle.

Bi- eller multilaterala ramavtal kan vara ett sätt att genom det internationella arbetet verka för en hantering där återsändande av dömda terrorister kan harmoniseras i flera olika länder. En sådan idé har hanterats i Europarådets parlamentariska församling tidigare, där stödet från medlemsländerna var omfattande. I närtid har vi sett hur andra länder framgångsrikt tagit ifrån dömda terrorister sitt medborgarskap. Det har skett i såväl Danmark och Belgien som Storbritannien, och den finska regeringen har infört det i sin lagstiftning. Sverige bör inte vara sämre, varför regeringen bör återkomma med förslag där terrordömda per automatik förlorar sitt medborgarskap och att personer med dubbelt medborgarskap snarast möjligt utvisas från Sverige utan möjligheten att återkomma.

Förbud mot kriminella organisationer och terrornätverk

Vi har under många år fått se hur terrororganisationer kommit att påverka såväl den svenska demokratin som vanliga människors vardag. De sprider skräck, oro och skapar situationer som vårt rättssystem inte klarar av att hantera. Den här typen av grupperingar har länge funnits i vårt land, och de har kunnat växa sig starka då lagstiftningen inte varit tillräcklig. Vi har sett hur vänsterextrema, islamistiska och rasistiska eller rent av nazistiska element vuxit sig starka trots ett stort motstånd från allmänheten, då de kunnat bedriva sin terror under yttrandefrihetens täckmantel. Det rör sig bland annat om kända rörelser som Revolutionära Fronten, Antifascistisk Aktion eller Nordiska Motståndsrörelsen.

Självklart bör samtliga medborgare ha rätt att yttra sin åsikt och självklart ska alla ha rätt att ha konstiga åsikter. Det är jätte viktigt att vi även fortsättningsvis har en stor respekt för föreningsfriheten. När de här grupperna däremot går från att enbart hysa motbudande åsikter till att aktivt bruka hot, våld och terror har man passerat anständighetens alla gränser vilket får förödande konsekvenser för vårt samhälle, såväl socialt som ekonomiskt. Vi kan inte fortsättningsvis tillåta vilken organisering som helst, där själva syftet med organiseringen handlar om att uppvigla till brott och där kärnan består av djupt kriminella personer. Det är fullkomligt oacceptabelt att samhället tillåter

grupper som uttalat står för metoder som innefattar våld, vandalism eller annan form av skada mot enskilda eller mot vårt samhälle.

Vi har således också sett att organisering inom särskilda religiösa samfund, inte minst med salafistisk/wahabistisk riktning, inneburit en ökad radikaliserings av främst unga troende. Detta har lett till mer intolerans och mindre respekt för universella mänskliga rättigheter. Det har lett till terroristbrott och till aktivt eller indirekt aktivt stöd till fruktansvärda brott mot mänskligheten. Regeringen bör liksom myndigheterna i exempelvis Frankrike verka för att möjliggöra stängning av samfund med hårdföra tolkningar som tenderar driva människor till att begå brott eller stödja terror.

Vi är flera förtroendevalda som tyvärr drabbats av terror genom hot, våld och andra typer av påhopp. Det bör därför råda en förhållandevis stor samsyn bland lagstiftare att lagstiftningen på detta område inte är tillräcklig. Regeringen bör därför utreda möjligheten till att förbjuda organisationer som uttalat använder sig av våld, skadegörelse eller annan terror mot vårt samhälle och våra invånare, utan att för den delen förbjuda rätten till tokiga åsikter.

Omhändertagande av resenärer från terrorkontrollerade områden

Vi har under de senaste åren fått höra om hur en förhållandevis stor skara svenska medborgare anslutit sig till terroristorganisationer som Islamiska staten, men faktum är att detta inte är ett nytt fenomen. Redan tidigare har svenska medborgare åkt iväg för att strida med islamistiska rörelser eller befunnit sig i områden som kontrolleras av dessa. Det är ett enormt problem såväl för de människor som drabbas av terrorn i området som för det svenska samhället, då dessa individer direkt eller indirekt också blir ett hot mot vårt samhälle. Den enda preventiva metoden för att förhindra att dessa blir ett hot i Sverige är att systematiskt häkta misstänkta resenärer till terroristkontrollerade områden. Tidigare har vi bland annat sett hur slumpen gjort att brutala mördare kunnat åtalas för terrorbrott, vilket gör att risken för att mördare idag utan problem kan vandra på våra gator är mycket hög. Genom att häkta samtliga av dessa resenärer kan polisen få tid på sig att utreda om de har begått brott eller om de har planerat att begå brott. När det gäller rikets säkerhet bör polisen ha goda möjligheter att förhindra framtida katastrofer, även i tider då det råder personal- eller resursbrist.

Regeringen bör återkomma med ett lagförslag som syftar till att alla som åker till terroristkontrollerade områden eller kan misstänkas ha något med terrorgrupper att göra systematiskt utreds och häktas under lång tid så snart de återvänder.

Markus Wiechel (SD)

Jennie Åfeldt (SD)